Acatistul Sfintei muceniţe Tatiana, diaconiţa

(12 ianuarie)

Sfânta muceniţă Tatiana, diaconiţa (12/25 ianuarie):
https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-tatiana

https://archive.org/details/sf.-muc.-tatiana/mode/thumb

https://www.academia.edu/45061786/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Tatiana_diaconi%C5%A3a_12_25_ianuarie_

***

Sfânta muceniţă Tatiana era de neam din Roma cea veche, şi a trăit pe timpul împărăţiei lui Alexandru. Tatăl ei a îndeplinit de trei ori dregătoria de consul, iar în

timpul împăratului Alexandru Sever (222-235) a devenit şi diacon al Bisericii. Iar sfânta, pentru că mărturisea pe Hristos au dus-o la împărat. Intrând împreună cu împăratul în templul idolilor, prin rugăciunea ei, s-au zguduit şi au căzut jos idolii din templu. Pentru aceasta a fost supusă la felurite chinuri şi apoi i s-a tăiat capul. Acum, sfântul ei cap se află în Catedrala mitropolitană din Craiova, în aceeaşi raclă cu sfintele moaşte ale sfântului ierarh Nifon, patriarhul Con-stantinopolului şi ale Sfinţilor mucenici Serghie şi Vah.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta,

facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1
Apărătoare a dreptei credinţe te-ai arătat, Sfântă muceniţă Tatiana, prin slujirea lui Hristos şi fiind rânduită diaconiţă a Bisericii Sale, prin zdrobirea capiştilor idolilor te-ai învrednicit de cununa mucenicească, pentru aceasta îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 1
Înfrumuseţată fiind mai mult decât oricare prin înţelepciune şi prin harul lui Dumnezeu, căruia din pruncie ţi-ai încredinţat viaţa, de mari daruri te-ai învrednicit şi de cununa mucenicească, Sfântă muceniţă Tatiana, de la Hristos, Mirele cel ales, pentru care noi cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, că de bun neam fiind, ai ales smerita vieţuire,
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi mireasa lui Hristos, prin aleasă slujire,
Bucură-te, că diaconiţă după vrednicia ta ai fost rânduită,
Bucură-te, ceea ce ai fost cu mari daruri împodobită,
Bucură-te, că pe Hristos din pruncie L-ai cunoscut,
Bucură-te, ceea ce din părinţi binecredincioşi te-ai născut,
Bucură-te, că în mijlocul Romei păgâne ai vieţuit,
Bucură-te, că între necredincioşi viaţa ta ca soarele a strălucit,
Bucură-te, că de trei ori tatăl tău antipat al Romei a fost,
Bucură-te, că trufia şi necredinţa nu ţi-au schimbat al vieţii rost,
Bucură-te, că din pruncie ai crescut în viaţă creştinească,
Bucură-te, că din aceasta, mari daruri aveau să izvorască,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 2
Slujind lui Hristos ziua şi noaptea în biserica Sa cea sfântă, în care erai rânduită diaconiţă, ai învăţat a sluji Lui în duh şi adevăr şi a-I cânta fără încetare: ***Aliluia!***

Icosul 2
Fiind întru domnie împăratul Alexandru-copilul, care după mamă era închinător lui Hristos, dar pe zeii cei idoleşti nu-i lepădase din capiştile păgânilor, siliţi erau creştinii să slujească idolilor, dar tu, fecioară, ai rămas credincioasă lui Hristos, întru vrednicia de diaconiţă, pentru care noi îţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce nu te-ai plecat închinării idoleşti,
Bucură-te, că ai rămas neclintită, pe Hristos să-L mărturiseşti,
Bucură-te, floare nestricăcioasă,
Bucură-te, diaconiţa lui Hristos cea aleasă,
Bucură-te, cea tare în virtute,
Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit de daruri multe,
Bucură-te, că prin a ta mărturisire pe mulţi ai întărit,

Bucură-te, că şi nouă împotriva eresurilor ne eşti zid nebiruit,
Bucură-te, că prin rugăciunile tale ne fereşti de asuprire,
Bucură-te, că din primejdii şi ispite ne dăruieşti izbăvire,
Bucură-te, ceea ce ne agoniseşti darul Duhului Sfânt,
Bucură-te, ceea ce întăreşti credinţa creştinească pe pământ,
Bucură-te, că ne înveţi a sluji lui Hristos cu credinţă,
Bucură-te, că împotriva duşmanilor Săi eşti purtătoare de biruinţă,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 3

Unindu-se prin viclean prieteşug cei tari ai cetăţii împotriva dreptcredincioşilor mărturisitori ai lui Hristos, au sporit cetele mucenicilor, care vor aduce de-a pururi lui Dumnezeu slavoslovii: ***Aliluia!***

Icosul 3

Întru acea vreme prinsă fiind şi tu, fecioară, ceea ce slujeai ca diaconiţă în biserica cea creştinească a Romei, ai fost dată la muncire, dar ai rămas neplecată poruncilor eparhului de a jertfi idolilor, iar noi văzând tăria credinţei tale, cu umilinţă strigăm:
Bucură-te, tăria credinţei,
Bucură-te, steagul biruinţei,
Bucură-te, stâlpul mărturisirii creştine,
Bucură-te, că tiranul eparh nu te-a putut pleca pe tine,
Bucură-te, că prin eresuri şi rătăciri ne arăţi calea cea dreaptă,
Bucură-te, că Biserica mărturisitoare de la tine întărire aşteaptă,
Bucură-te, că ne eşti scut nebiruit împotriva duşmanilor,
Bucură-te, ceea ce eşti dăruitoare neobosită sărmanilor,
Bucură-te, tare apărătoare în primejdii şi nevoi,
Bucură-te, ceea ce te rogi necontenit lui Dumnezeu pentru noi,
Bucură-te, că pe pământ ai fost diaconiţă a lui Hristos,
Bucură-te, că şi-n cer eşti mijlocitoare nouă celor de jos,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 4

Voind necredinciosul eparh să te plece slujirii celei idoleşti a poruncit să fii dusă în capiştea idolilor, dar cu puterea rugăciunilor tale, capiştea s-a sfărâmat. Iar cei de faţă văzând minunea aceasta, slăveau pe Unul Dumnezeu cel Adevărat, strigând Lui: ***Aliluia!***

Icosul 4

Fiind dusă în faţa judecătorului după sfărâmarea capiştei, ai fost supusă la mun-ci fără seamă, dar întărită fiind cu putere dumnezeiască, ai suferit cu multă răb-dare mucenicia pentru Hristos, încât mai mult slăbeau muncitorii ce-ţi strujeau trupul cu cazne de tot felul. Iar cei ce au văzut aceasta au mărturisit pentru tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce la tot felul de munci ai fost supusă,
Bucură-te, îţi strigăm văzând tăria ta cea nespusă,
Bucură-te, că prin chinuri ţi-ai împletit cununa muceniciei,
Bucură-te, că ţi-ai primit răsplata jertfelniciei,
Bucură-te, că ai uimit pe muncitori prin a ta bărbăţie,
Bucură-te, scut nebiruit, al celor ce se roagă ţie,
Bucură-te, ceea ce ai pierdut rătăcirea cea idolească,
Bucură-te, ceea ce lumina dreptei credinţe faci să izvorască,
Bucură-te, păzitoarea noastră de orice rătăcire,
Bucură-te, sprijin şi liman de mântuire,
Bucură-te, Tatiana, floarea cea aleasă,
Bucură-te, făclie mult luminoasă,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 5
Muncită fiind, Sfântă muceniţă Tatiana, cu felurite munci, te rogi lui Hristos pentru muncitorii tăi, ca să le dea lor lumina cunoştinţei celei adevărate şi străluciţi fiind ei cu darul Duhului Sfânt, prin rugăciunile tale, împreună aţi strigat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5
Întocmai ca şi Sfântul şi întâiul mucenic Ştefan, te-ai rugat, fecioară, pentru cei ce te munceau, iar aceştia, câstigaţi au fost prin rugăciunile tale la adevărata cunoştinţă de Dumnezeu şi împreună cu tine au primit mucenicia, pentru care noi laude îţi aducem, grăind:
Bucură-te, că prin răbdarea ta ai câştigat alte opt suflete pentru Hristos,
Bucură-te, că de la idoleasca rătăcire i-ai întors,
Bucură-te, că ei chiar în sângele lor s-au botezat,
Bucură-te, că împreună cu tine munci grele au răbdat,
Bucură-te, că şi azi pe mulţi îi întorci la credinţă,
Bucură-te, că împotriva celui rău ne dai biruinţă,
Bucură-te, solitoare bună către Dumnezeu,
Bucură-te, nădejde de mântuire a sufletului meu,
Bucură-te, că cei binecredincioşi sprijinul tău caută,
Bucură-te, a fecioarelor podoabă de laudă,
Bucură-te, floare neveştejită cu bun miros,

Bucură-te, odor strălucit mult luminos,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 6

Tăindu-li-se capul, celor opt împreună pătimitori cu tine, pe care-i câştigaseşi la adevărata credinţă, s-au învrednicit astfel a intra degrab în ceata mucenicilor, unde neîncetat cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

După aceasta, fiind adusă din nou în faţa judecătorului, ai stat înaintea lui cu trupul întreg şi sănătos şi chip luminos, de care lucru minunat acela mirându-se, cumplit au poruncit să-i biciuiască tot trupul cu bice, iar tu, muceniţă a lui Hri-stos, ai răbdat cu bucurie şi această muncire, pentru care noi te lăudăm zicând:
Bucură-te, că în chip minunat rănile ţi se vindecau,
Bucură-te, că muncitorii tăi de aşa minuni se mirau,
Bucură-te, că ai stat înaintea judecătorului cu trup sănătos,
Bucură-te, că chipul îţi era smerit şi luminos,
Bucură-te, că acela de mânie, pentru această minune, s-a umplut,
Bucură-te, că la munci grele iarăşi să te supună au început,
Bucură-te, că şi pe acelea cu bucurie le-ai răbdat,
Bucură-te, că tot trupul de răni ţi-a fost brăzdat,
Bucură-te, că întăreşti pe tot omul ce-n nevoi se frânge,
Bucură-te, că păcatului te-ai împotrivit până la sânge,
Bucură-te, că-n ispite şi dureri te avem ajutătoare,
Bucură-te, a muceniţelor prea luminoasă floare,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 7

Cu felurite chinuri au căutat cumpliţii muncitori a te face, Sfântă Tatiana, să te lepezi de credinţa creştină, dar tu nu încetai a-I sluji lui Hristos, Mirele tău cel prea ales şi, ridicând ochii spre cer, întărită prin puterea lui, Îi cântai neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 7

Cu harul lui Dumnezeu fiind întărită, răbdat-ai cu bucurie toate caznele, de aceea la felurite munci ai fost supusă, dar nu au dovedit tăria ta, sfântă muceniţă a lui Hristos, ci mai mult slăbeau muncitorii de mulţimea loviturilor, că şi cu toiege ai fost bătută, fiind întinsă pe pământ în chipul crucii; iar noi, văzând tăria ta, unele ca acestea îţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce ai răbdat nespuse munci pentru Hristos,
Bucură-te, că în chipul crucii ai fost întinsă la pământ jos,

Bucură-te, că fiind bătută cu toiege, ai răbdat cu tărie,
Bucură-te, că pentru a ta răbdare, până azi laude îţi aducem ţie,
Bucură-te, că muncitorii tăi oboseau de greul loviturilor,
Bucură-te, că tu sufereai cu blândeţe mulţimea chinurilor,
Bucură-te, că prin a ta răbdare şi pe noi ne întăreşti în ispite,
Bucură-te, liman lin al sufletelor chinuite,
Bucură-te, că pentru Iisus cel răstignit ai pătimit,
Bucură-te, că al tău trup în chipul crucii ţi s-a răstignit,
Bucură-te, că Hristos ţi-a dat slăvita cunună,
Bucură-te, a noastră propovăduitoare prea bună,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 8

În aşa cumplite munci fiind, înşişi îngerii înconjurau trupul tău istovit de mul-ţimea bătăilor, lovind împreună pe cei ce te munceau, încât au murit nouă dintr-înşii, iar tu ai rămas nevătămată, de care vedere minunându-se toţi cei din jur, slăveau pe Dumnezeu cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 8

Iară tu, dacă ai văzut sălbăticiunea muncitorilor tăi, batjocoreai răutatea lor şi nimicnicia zeilor, întărindu-te şi mai mult în credinţă şi, plecându-se ziua, de către seară ai fost aruncată în temniţă, unde toată noaptea lumină cerească te-a strălucit şi îngerii împreună cântau, de care minune uimiţi fiind, laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, că ai batjocorit neputinţa idolească,
Bucură-te, că ai înfrânt izvodirea lor cea drăcească,
Bucură-te, că prin a ta pătimire s-a slăvit numele lui Hristos,
Bucură-te, că L-ai arătat tuturor ca un soare luminos,
Bucură-te, că şi în temniţă ai fost aruncată,
Bucură-te, că acolo de îngeri ai fost înconjurată,
Bucură-te, că lumină cerească te-a strălucit,
Bucură-te, că a-L vedea aievea pe Hristos te-ai învrednicit,
Bucură-te, că acum necontenit împreună cu îngerii petreci,
Bucură-te, că de slava mirelui tău cel ceresc te bucuri în veci,
Bucură-te, că celor ce te cheamă în ajutor le dai bucurie,
Bucură-te, povăţuitoarea celor ce cu credinţă se roagă ţie,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 9

Adusă fiind a doua zi din nou înaintea judecătorului şi stând în faţa lui iar, cu chipul prea luminos şi sănătos, ai minunat pe toţi ce te vedeau, iar tu slăveai pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Văzând judecătorul că nu te poate birui cu nici un fel de munciri, a încercat să te înduplece cu viclene uneltiri şi ademeniri ca să te plece să aduci împreună cu ei jertfă idolilor. Iar tu cu înţelepciune te-ai arătat ca şi cum ai primi să jertfeşti lor şi fiind dusă în capiştea idolească, ridicând ochii către cer şi rugându-te fierbinte, s-a făcut tunet înfricoşător şi fulgere căzând din cer au pustiit capiştea, prefăcând în cenuşă toţi idolii şi pe slujitorii lor şi mulţime de norod, pentru care biruinţă, cu bucurie te lăudăm, zicând:
Bucură-te, că nu te-ai lăsat înduplecată prin nici o muncire,
Bucură-te, că nu te-au putut pleca nici prin vicleană uneltire,
Bucură-te, că ai rămas neclintită în mărturisirea lui Hristos,
Bucură-te, că pentru aceasta te-ai învrednicit de un har mult preţios,
Bucură-te, că prin tine s-a zdrobit capiştea idolească,
Bucură-te, că tunete şi fulgere din cer au căzut s-o zdrobească,
Bucură-te, că ale tale rugăciuni toate s-au împlinit,
Bucură-te, că ţi-a ascultat ruga Iisus Hristos, Mirele tău cel iubit,
Bucură-te, ceea ce plină de înţelepciune te-ai arătat,
Bucură-te, că pe toţi prin minunea aceasta i-ai înfricoşat,
Bucură-te, că zdrobeşti pe hulitorii de Dumnezeu,
Bucură-te, că eşti ajutătoare celor ce cheamă numele tău,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 10

Adusă fiind din nou, Sfântă muceniţă Tatiana, în divan, ţi-a fost spânzurat trupul şi strujit tot cu unghii de fier, dar duhul nu au putut să ţi-l plece spre idolească slujire, ci mai mult te întăreai în dumnezeiasca credinţă, strigând: ***Aliluia!***

Icosul 10

Fiind din nou aruncată în temniţă, iarăşi îngerii lui Dumnezeu cu luminare au venit să-ţi slujească şi ţi-au tămăduit toate rănile trupului, şi ţi-au întărit duhul, pentru care noi, bucurându-ne, strigăm:
Bucură-te, ceea ce lui Hristos i-ai slujit cu credinţă,
Bucură-te, că în chinuri şi în munci El ţi-a dat biruinţă,
Bucură-te, că te-ai învrednicit ca îngerii să-ţi slujească,
Bucură-te, că prin ei ai înfrânt închinarea idolească,
Bucură-te, că de îngeri ţi s-au tămăduit rănile trupului,

Bucură-te, că prin dânşii ţi-ai întărit virtuţile sufletului,
Bucură-te, că salţi cu îngerii împreună,
Bucură-te, ceea ce eşti către Dumnezeu solitoarea noastră cea bună,
Bucură-te, că în primejdie chemăm al tău nume,
Bucură-te, că şi azi împarţi tămăduiri şi faci minuni în lume,
Bucură-te, că prin tine de mari daruri ne învrednicim,
Bucură-te, că prin tine ne învăţăm cum se cade lui Hristos să-i slujim,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 11
Fiind scoasă din nou afară din temniţă, Sfântă muceniţă Tatiana, ai fost aruncată în privelişte, spre mâncare unui leu înfricoşat, dar spre uimirea tuturor, acela s-a apropiat lingându-ţi mâinile, dar când l-au scos de acolo, s-a repezit asupra unui cinstit boier, ucigându-l, de care lucru mulţi înfricoşându-se, slăveau pe Dumnezeu strigând: ***Aliluia!***

Icosul 11
Iscodind noi chinuri, ţi-au strujit cumplit tot trupul, sfântă muceniţă a lui Hristos, dar tu pe toate le-ai răbdat cu bărbăţie, iar muncitorii tăi cădeau de ostenelile muncirii, mulţi fiind ucişi prin puterea îngerilor, care nevăzut te ocroteau şi întorceau loviturile asupra celor ce te loveau. Apoi în foc aruncată ai fost, dar nici focul nu te-a vătămat, de care minuni, cutremuraţi fiind, slăvim pe Dumne-zeu strigând:
Bucură-te, că nu s-au aflat munci prin care să fii biruită,
Bucură-te, muceniţa lui Hristos, cea iubită,
Bucură-te, că şi îngerii slăveau a ta pătimire,
Bucură-te, că celor zdrobiţi le dai tămăduire,
Bucură-te, cununa muceniciei cea nestricăcioasă,
Bucură-te, diaconiţa cea prea aleasă,
Bucură-te, floarea Bisericii cea cu bun miros,
Bucură-te, vrednică slujitoare a Domnului Hristos,
Bucură-te, că în primejdii la tine toţi năzuim,
Bucură-te, că de la racla moaştelor tale noi har dobândim,
Bucură-te, că eşti întărirea credinţei creştine,
Bucură-te, limanul celor ce aleargă la tine,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 12
Socotind nepricepuţii tăi muncitori că nu cu a lui Hristos putere, ci cu vrăjitorie zdrobeşti toată puterea lor, ţi-au tăiat părul, crezând că aşa te vor putea birui, dar tu

râzând de nepriceperea lor slăveai pe Dumnezeu, cel ce-ţi dădea putere, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 12

Bucurându-se de socotinţa lor cea dobitocească şi încredinţaţi că ţi-au luat toată puterea prin tăierea părului, te-au închis iar într-o capişte idolească, dar petrecând acolo două zile în dumnezeiască strălucire, când ai fost scoasă din capişte din nou s-au aflat zdrobiţi idolii, de care lucru mâniindu-se cumplit judecătorul, nemaiştiind ce munci să iscodească, ţi-a tăiat cinstitul cap, luând desăvârşit cununa mucenicească, împreună cu bine credinciosul tău tată, pentru care noi cu laude te cinstim:

Bucură-te, că prin deşarta cugetare, au socotit puterea ta vrăjmăşească;
Bucură-te, că ai batjocorit nesocotinţa lor cea drăcească,
Bucură-te, că zadarnic ţi-au tăiat părul ca să-ţi ia puterea,
Bucură-te, că tărie îţi era credinţa şi vederea,
Bucură-te, că prin tunderea părului, puterile nu-ţi slăbesc,
Bucură-te, ne rugăm ţie şi noi, cei din cinul monahicesc,
Bucură-te, că prin tăierea părului şi noi patimile ni le răstignim,
Bucură-te, că-n ispite şi-n patimi cu tine pe vrăjmaş îl biruim,
Bucură-te, ceea ce petreci cu cetele îngereşti,
Bucură-te, că nouă, credincioşilor, mult folositoare ne eşti,
Bucură-te, mângâierea şi întărirea mireselor lui Hristos,
Bucură-te, al cetăţii Craiovei mărgăritar mult luminos,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 13 (de 3 ori)

Prea cinstită şi întru tot lăudată Sfântă muceniţă Tatiana, care prin aleasă slujire te-ai învrednicit a fi diaconiţă a lui Hristos şi prin nenumăratele şi grelele munci pe care le-ai suferit, ai întărit mărturisirea credinţei într-un singur Dumnezeu, zdrobind capiştea idolească prin puterea rugăciunilor tale şi ai primit cununa muceniciei prin tăierea capului, auzi rugăciunea noastră şi ne izbăveşte de toată înconjurarea duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi şi mai ales apără turma lui Hristos, care este Biserica, de toate eresurile şi rătăcirile şi ne ajută ca într-o unire să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1

Înfrumuseţată fiind mai mult decât oricare prin înţelepciune şi prin harul lui Dumnezeu, căruia din pruncie ţi-ai încredinţat viaţa, de mari daruri te-ai învred-

nicit şi de cununa mucenicească, Sfântă muceniţă Tatiana, de la Hristos, Mirele cel ales, pentru care noi cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, că de bun neam fiind, ai ales smerita vieţuire,
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi mireasa lui Hristos, prin aleasă slujire,
Bucură-te, că diaconiţă după vrednicia ta ai fost rânduită,
Bucură-te, ceea ce ai fost cu mari daruri împodobită,
Bucură-te, că pe Hristos din pruncie L-ai cunoscut,
Bucură-te, ceea ce din părinţi binecredincioşi te-ai născut,
Bucură-te, că în mijlocul Romei păgâne ai vieţuit,
Bucură-te, că între necredincioşi viaţa ta ca soarele a strălucit,
Bucură-te, că de trei ori tatăl tău antipat al Romei a fost,
Bucură-te, că trufia şi necredinţa nu ţi-au schimbat al vieţii rost,
Bucură-te, că din pruncie ai crescut în viaţă creştinească,
Bucură-te, că din aceasta, mari daruri aveau să izvorască,
Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!

Condacul 1
Apărătoare a dreptei credinţe te-ai arătat, Sfântă muceniţă Tatiana, prin slujirea lui Hristos şi, fiind rânduită diaconiţă a Bisericii Sale, prin zdrobirea capiştilor idolilor te-ai învrednicit de cununa mucenicească, pentru aceasta îţi cântăm: ***Aliluia!***

Ioniţă Apostolache - Martiriul diaconiţei care a refuzat să jertfească idolilor

Sfânta muceniţă Tatiana s-a născut în Roma veche, din părinţi de neam mare, care au cunoscut şi au păzit în taină credinţa creştină. ***Datorită curăţiei în care îşi ducea viaţa, Sfânta muceniţă Tatiana a fost aşezată de biserica din Roma în rândul diaconiţelor.*** A suferit martiriul, prin decapitare, în timpul împăratului roman Alexandru Sever (223-235), pentru că a refuzat să jertfească idolilor. ***Capul Sfintei Muceniţe a fost adus de boierii Craioveşti, de la Constantinopol, la Mănăstirea Bistriţa (1453), iar de aici a fost mutat de către domnitorul Neagoe Basarab la biserica domnească din Curtea de Argeş. După reorganizarea Mitropoliei Olteniei (1950-1955), capul sfintei a fost depus mai întâi la Episcopia Râmnicului şi apoi adus la Catedrala mitropolitană „Sfântul Dimitrie" din Craiova, unde se găseşte şi astăzi.*** De numele ei se leagă numeroase biserici şi mănăstiri din Rusia, Ucraina şi chiar Basarabia.

Sfânta muceniţă Tatiana, diaconiţa, pe care Biserica noastră o pomeneşte astăzi, s-a născut în Roma veche, într-o familie nobilă, dar care cunoscuse credinţa creştină şi o păstra în taină din cauza persecuţiilor împăratului roman Antonim Eliogabal (218-222), renumit pentru fărădelegile sale. Tatăl Sfintei Tatiana fusese de trei ori consul, însă era creştin binecredincios şi temător de Dumnezeu, păzind în taină credinţa cea dreaptă, pe care a împărtăşit-o şi fiicei sale. După moartea persecutorului Antonim, pe tronul Romei a urcat tânărul împărat Alexandru Sever (223-235). Avea doar 16 ani când a ajuns la domnie. Mama sa era creştină, Mammea, de la ea învăţând să-L cinstească pe Hristos, însă nu cu dreaptă credinţă, acceptând şi cultul zeilor, în palatul său găsindu-se, pe lângă chipul lui Hristos, şi statuile zeilor Apolo şi Orfeu, dar şi imaginea lui Avraam, cel din legea veche. Alexandru, deşi nu-i prigonea pe creştini, ca cel născut din maică creştină, era amăgit de antipaţii săi, care făceau mult rău celor ce-L cinsteau pe Hristos.

Pentru râvna cu care slujea Biserica, Sfânta muceniţă Tatiana a suferit martiriul în timpul acestui împărat, refuzând să jertfească idolilor.

Cutremur în templu, în urma rugăciunii ei

Ajungând la vârsta majoratului, sfânta muceniţă nu a voit să se mărite, ci a ales să trăiască în curăţie şi în dragoste faţă de Hristos, rugându-se ziua şi noaptea, ajutându-i pe cei bolnavi şi nevoiaşi. Părinţii sfintei nu s-au împotrivit acestei hotărâri, aşa că sfânta a mers mai departe, punându-se cu totul în slujirea bisericii. ***Datorită curăţiei în care îşi ducea viaţa, Sfânta muceniţă Tatiana a fost aşezată de Biserica din Roma în rândul diaconiţelor.***

Deşi împăratul nu era cel care-i prigonea pe creştini, primejdia venea din partea dregătorilor mai mari sau mai mici, care căutau cu tot dinadinsul să dezrădăcineze credinţa în Hristos. Aşa se face că s-a dezlănţuit o mare prigoană, iar sfânta muceniţă care l-a mărturisit fără frică pe Hristos înaintea acestora a fost prinsă şi supusă la chinuri groaznice.

Mai întâi a fost dusă în templul zeului Apolo, pentru a-l cinsti şi a-i aduce jertfe. Ea însă s-a rugat lui Hristos, şi îndată s-a făcut cutremur, iar statuile zeului au fost distruse împreună cu o parte a templului. Foarte mulţi persecutori şi idolatri au murit atunci, iar diavolii care-şi făcuseră locaş între zidurile templului aceluia au fugit, tânguindu-se în întuneric.

S-a rugat pentru chinuitorii ei, iar unii dintre aceştia s-au întors la Hristos

Multe chinuri şi bătăi a suferit sfânta de la cei necredincioşi. Astfel, pe când era chinuită de ighemoni, îngerii din ceruri au venit în ajutorul ei, stând nevăzuţi lângă dânsa şi lovindu-i pe cei ce o chinuiau, iar aceştia, nesuportând chinuirea nevăzută, îl rugau pe judecător să le poruncească să înceteze chinul muceniţei, pentru că se simţeau mai munciţi decât ea.

În aceste momente de durere, Sfânta Tatiana se ruga pentru chinuitorii ei, ca şi aceştia să cunoască adevărul. Nu a durat mult şi rugăciunea ei a fost auzită, iar ighemonilor li s-a arătat o lumină cerească, care deschizându-le ochii sufletelor au putut vedea pe cei patru îngeri care stăteau în ajutorul sfintei, şi căzând cu faţa la pământ au zis: „Iartă-ne, slujitoarea adevăratului Dumnezeu, iartă-ne de cele ce ţi-am făcut fără de voie.“

Toţi aceştia, opt la număr, au devenit într-o clipă, din persecutori, martiri prin mărturisirea lui Hristos, botezându-se în sângele lor după ce li s-au tăiat capetele.

Aruncată în foc şi dusă la fiare

În altă zi, muceniţa a fost dusă de judecător la templul zeiţei Artemis, pentru a aduce jertfă acesteia. Fecioara s-a arătat ca şi cum s-ar fi învoit acestui compromis şi, ajungând ea în apropierea templului, diavolul care locuia aici s-a cutremurat de venirea ei, şi a zis: „Vai mie, vai mie!, unde voi fugi de la Duhul Tău, Dumnezeule al cerului, pentru că foc din cele patru unghiuri ale templului mă izgonesc?“.

În momentul în care sfânta s-a apropiat de templul acesta, fulgere au coborât la rugăciunea ei din cer, arzând templul şi tot ce era în el. Altă dată, chinuitorii au aruncat-o în foc, dar focul nu o ardea potolindu-şi puterea şi cinstind pe roaba lui Hristos.

După multe chinuri care nu au făcut-o să-i cinstească pe idoli, ighemonii au aruncat-o la un leu, crezând că acesta, flămând fiind, o va sfâşia. Leul, simţind sfinţenia muceniţei, s-a aşezat la picioarele ei.

După ce a fost luat de lângă dânsa, leul a atacat pe unul dintre ighemoni, omorându-l.

I-au tuns părul, crezând că aşa o vor birui

După foarte multe încercări de a o face pe sfântă să renunţe la credinţa creştină, ighemonii i-au tuns părul capului, crezând că aşa o vor birui. După ce au tuns-o, au închis-o în templul zeului Die, pentru că li se părea că de acum nu mai putea face nici un rău idolului lor, de vreme ce, o dată cu părul, s-au luat de la dânsa şi vrăjile. După două zile, ighemonii au venit la templu pentru a aduce jertfă zeului Die, dar când au intrat au găsit idolul sfărâmat şi pe sfânta luminată în rugăciune; toate rănile muncilor pe care le suferise parcă nu existaseră niciodată.

După mai multe pedepse (bătăi, scoaterea ochilor, flagelarea cu biciul, aruncarea în temniţă, tăierea sânilor, aruncarea la fiare, aruncarea în foc), care nu au avut nici un rezultat, judecătorul a hotărât moartea sfintei prin tăierea capului.

Sfânta muceniţă Tatiana, diaconiţă - miniatură din Menologhionul lui Vasile al II-lea Macedoneanul (985. Vatican Library. Roma.)

Scos din dregătoria sa, lângă dânsa a suferit martiriul, prin decapitare, şi tatăl ei.

Muceniţa care a poposit în cetatea Băniei

Moaştele sfintei au ajuns pentru prima dată în ţara noastră în anul 1204, atunci când renumita familie a Asăneştilor îi aduce capul la Târnovo şi apoi la Bucovăţ, lângă Craiova. În anul 1393, capul sfintei este dus de la Roma la Niceea, şi apoi la biserica „Sfinţii Apostoli“ din Constantinopol.

După ce Constantinopolul cade sub turci (1453), în timpul domniei lui Neagoe Basarab boierii Craioveşti aduc capul Sfintei muceniţe Tatiana, împreună cu moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul, la Mănăstirea Bistriţa, în judeţul Vâlcea.

Cu prilejul sfinţirii bisericii domneşti din Curtea de Argeş, au fost aduse moaştele Sfintei muceniţe Tatiana (capul) de la Mănăstirea Bistriţa, alături de cele ale sfinţilor Serghie şi Vah.

După reorganizarea Mitropoliei Olteniei (1950-1955), capul sfintei a fost depus mai întâi la Episcopia Râmnicului şi apoi adus la Catedrala mitropolitană „Sfântul Dimitrie“ din Craiova, unde se găseşte şi astăzi.

Capul sfintei muceniţe a venit la Craiova, alături de moaştele Sfântului Nifon şi de cele ale Sfinţilor Serghie şi Vah, prin stăruinţele mitropolitul Olteniei din aceea vreme, Firmilian. Astfel, prin hotărârea Sfântului Sinod şi prin rânduiala

lui Dumnezeu, capul sfintei se găseşte şi astăzi la Catedrala mitropolitană din Craiova.

Nume cu rezonanţă latină şi de cinstire slavă

Numele muceniţei este de origine latină şi derivă din numele bărbătesc Tatius, nume purtat şi de un rege al Sabelilor. Cu toate acestea, este un nume foarte des folosit în spaţiul slavon, sfânta găsindu-se la mare cinste în bisericile rusă, ucraineană şi chiar basarabeană.

În cinstea sfintei muceniţe s-au construit în Rusia numeroase mănăstiri şi biserici.

Sfânta muceniţă Tatiana este cinstită de Biserica Ortodoxă pe data de 12 ianuarie a fiecărui an.

Bucură-te, Sfântă muceniţă Tatiana, diaconiţă a lui Hristos!